

Nævningerne have afgivet en efter de fremkomne Bewiser formentlig faktisk urigtig Erklæring,

Med disse Regler for Die kan enhver Anke, — der rejser sig fra Mangler ved Forundersøgelsen, Anklageakten, Sagens Behandling ved Nævningsretten, Nævningernes Valg og Virksomhed, Dommernes Competence og Virksomhed dels ved Afgjørelsen af fremsatte Indsigelser dels ved Dommens Afgivelse og Affattelse, — fremsættes og indstilles til Høiesterets Afgjørelse.

§ 286.

Lyder Dommen paa Livsstraf, skal den altid indankes for Høiesteret af den offentlige Anklager, selv om den Domsfældte ikke indanker den.

§ 287.

Sagførere, Dommere, Retskrivere, Nævninger, Vidner og Andre, der ved Dom ere paaagte Bøder eller anden Straf, kunne paa staae Dommen forandret for deres Vedkommende, naar Sagen af en af Parterne er indanket for Høiesteret. Er den ikke indanket af en af Parterne, kunne de nævnte Personer særligt indanke Sagen og paa staae den Del af Dommen, der vedrører dem, forandret.

§ 288.

Enhver, der vil indanke en ved Nævningsret affagt Dom, meddeler denne sin Beslutning senest 5 Dage efter Dommens Forkyndelse for den Førstedommer, der har ført Forsædet i Nævningsretten.

§ 289.

Førstedommeren, der modtager Anmeldelse i Henshold til § 288, afgjør, om den Domsfældte, der er fængslet, skal forblive i Fængsel eller sættes paa fri Fod mod eller uden Borgen, indtil Sagen er afgjort ved Høiesteret.

Lyder Dommen ikke paa høiere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel, sættes den Domsfældte altid paa fri Fod, medens Sagen er indanket for Høiesteret.

Er Sagen alene indanket af den private Klager eller af de i § 287 nævnte Personer, udsættes Dommens Fuldblydelse med Hensyn til den Domsfældte ikke paa Grund af saadan Indankning.

§ 290.

Efterat Anmeldelse om Indankning er gjort, forlyner den, der indanker Dommen, sig med Domsakt og udtager uopholdelig Stævning til Høiesteret. Stævningen indleveres af den, der indanker Sagen, til Høiesterets Justitscontoir. Den udfærdiges i Rettens Navn og underskrives af Justitiarius og Justitssecretairen.

§ 291.

Stævningen forkyndes, naar den udtages af den offentlige Anklager eller den private Klager, for den Domsfældte, Dommerne og hvem den ellers maatte angaae; naar den udtages af den Domsfældte, forkyndes den for den offentlige Anklager, den private Klager, Dommerne eller hvem den ellers maatte angaae; udtages den af de i § 287 nævnte Personer, forkyndes den for Dommerne og hvem den ellers maatte angaae.

§ 292.

Varslet til Høiesteret er i alle Tilfælde 14 Dage. Det bemærkes i Stævningen, at Sagen efter de 14 Dages Forløb bliver at forhandle paa den af Høiesteret bestemte Dag, snarest muligt efter Udløbet af de 14 Dage. Den, for hvem Stævning i Tilfælde af Indankning til Høiesteret bliver at forkynde, opgiver, dersom han forinden Forkyndelsen forlader Kongeriget, for Dommeren, der har ført Forsædet i Nævningsretten, en Mand i den Retskreds, hvor Stævningen skal forkyndes for ham, der paa hans Vegne kan modtage Varsel.

§ 293.

Som offentlig Anklager for Høiesteret optræder Generaladvokaten eller en anden dertil af Høiesterets Justitiarius bestiftet Høiesteretsadvokat.

Høiesterets Justitiarius beffikker blandt Rettens Advokater en Forsvarer for den Domsfældte, der ikke selv har antaget en af Rettens Advokater som saadan.

Dufter Domsfældte en bestemt Advokat beffikket, og denne er villig til at overtage det Hverv, da beffikkes han.

§ 294.

Sager, der indankes ifølge denne Lov for Høiesteret, behandles efter de for Sagers Be-